

nje ta ali oni tega ali onega težko ranil ali celo — ubil! Kmetje, ti ponočni zločini, o katerih žalibog dandanes moramo tolikokrat brati, morajo od sihmal izostati in izostali bodejo, ako bode te ravni vsi po naprednem geslu.

Oče! Ako ljubi tvoj odrasli sin kako pošteno dekle, ne sili ga, da bi moral drugo vzeti, ker jo on ženi, ne pa ti; dovoli mu, da se sme ž njo tu in tam po dnevi malo pogovoriti, in videl bodeš, da bode ostal zvečer doma!

Mati, ako si je izbrala tvoja hči poštenega fanta, ne brani njej, da bi ž njim tu in tam, seveda najbolje v tvoji navzočnosti občevala, in videla bodeta, da bodejo vajini otroki srečni, srečnejši pa bode tudi naš kmečki stan, ker se ne bode slišalo in čitalo, da je ta ali oni fant pri ponočevanju radi tega ali onega dekleta težko ranil, ali pa celo ubil svojega tekmeča iz sosedove vasi!

Spodnje-štajerske novice.

Konsumni Klobučar v Marenbergu. Ker je preiskava proti marenberškim konzumarjem malone dokončana, je okrožno sodišče v Mariboru tega „krščanskega Slovenca“ izpustilo, seveda proti kavciji, iz zapora. Komaj je prišel Klobučar domu, že si je dal napraviti ploščevinastega angelja z napison: „pribelem angelju“ in ga razobesil nad konzumsko „rimsko-katoliško“ trgovino češ: Ljudje božji, le pridite zopet k meni kupovat, jaz sem nedolžen, kakor tale angelj! Nekteri pravijo, da si je tega angelja celo iz Maribora s seboj prinesel. O ti nedolžni beli angelj ti!

Nagla smrt. Jožefa Potočnik, dekla, doma iz Leskovca, katera je služila zadnji čas pri gospej Weseli v Ptuj, je dne 4. t. m. porodila pred svojim časom otroka. Dne 5. se je podala, ker se je čutila jako slabo, v ptujsko bolnišnico. Malo korakov pred bolnišnico pa je padla na tla in je bila takoj mrtva. Dokazalo se je, da je umrla vsled zgubljene krvi in vsled iz tega nastalega srčnega otrpjenja.

„Gospod inženjer“. Posestnik Simon Veranič v Strasgojncih, občina Cirkovce, si je sezidal v preteklem letu novo hišo. Dne 22. oktobra, ko je bila hiša že gotova, je prišel k njemu človek, po gosposko oblečen, kateri mu je rekel, da je — „inženjer“ in da je poslan iz mesta, ker mora napraviti načrt (plan) od novo sezidane hiše. Posestnik mu reče, da tega ni treba, a tujec pa mu reče: „Ako ne bode te dali hiše zmeriti in napraviti načrta, bode te morali plačati 50 kron kazni pri sodnji“. Nato je Veranič zares privolil, da se mu zmeri nova hiša in se napravi načrt (plan) od nje. Inženjer je meril in risal in zares napravil nekaj, ki je bilo nekakemu načrtu podobno. Za svoje delo je zahteval 28 kron, katere je tudi dobil. Pobotnico (kvitingo) je podpisal z imenom Pavek, inženjer. A vendar to ni bil nikaki inženjer, temveč prav premeteni goljuf. Oblečen je bil v dolgo rujavo suknjo, pod nosom je imel temnorujave brke in spredaj mu je manjkala ena gornja zob.

Upati je, da ga dobijo žandarji kmalu v roke. Kmetje, ne dajte se takim potepuhom goljufati!

Ogenj. Dne 26. decembra p. l. so zgorela vsa poslopja Janeza in Marije Gaves, posestnika v Turškem vrhu. Obdolžena sta požiga sama, ker sta bila za precej visoko svoto zavarovana (zažihrana).

Na ime svoje sestre si je v zadnjem času spojevala Ida Pleteršek, doma iz Kaga v Ormožkem okraju v različnih krajih večje svote denarja. Dne 27. p. m. je prišla tudi k ptujskemu trgovcu g. L. Slawitschu, in mu je pokazala pismo, češ, da ga prosi njena sestra za 80 kron. Trгоvec je poznal njo, pa tudi njeno sestro, katera je pri njem že večkrat kupila blago. Misleč si toraj, da ta res potrebuje za kratek čas omenjenih 80 kron, jih je posodil. Dal je še povrh nekaj blaga na up. — Dne 2. jan. pa je prišla imenovana Pleteršek zopet z enim pismom in tokrat k g. S. Hutterju. Tudi ta jej je posodil na pismo, o katerem je rekla, da je od sestre, 80 kron. Par dni pozneje pa piše g. Hutter sestri R. S., ki je poštena in pridna gospodinja, ali je dobila denar. Kako začudena pa sta bila oba gospoda, ko sta dobila od nje pismo nazaj, da ona obžaluje, in da mora priznati, da ni nikdar pisala ona po denar, temveč, da ju je najbrž njena sestra ogoljufala, ker njo že itak išče c. kr. žandarmerija radi enakega takega zločina, povzročenega v središkem okraju. Pleteršek se je takoj naznanila sodnji. Pred par dnevi jo je dobila žandarmerija v ormožkem okraju v roke, ter jo odpeljala v luknjo.

Svojo rakev (trugo) si je naročil. Zadno nedeljo je umrl v Skorbi posestnik Pihler. V četrtek prej si je naročil sam rakev (trugo) in je poslal mizarju glas, da mora biti do nedelje gotova, ker bode najbrž v nedeljo umrl. Naročil je, da rakev ne sme biti premajhna, tako, da bode imel v njej dovolj prostora. Ukazal je še svojim domačinom, da mu morajo takoj kupiti nove čevlje, ker noče, da bi bil bos pokopan. Želji se mu je seveda takoj ustreglo, kupili so mu nove čevlje in mizar je poslal glas, da je rakev gotova. Na to se je Pihler spovedal in je v nedeljo, kakor je bil naprej povedal tudi — umrl!

O sodnem pristavu, gospodu Torgglerju, so vsi zadnji klerikalni listi polni napadov, češ gospod Torggler ni sposoben za sodnika med slovenskim ljudstvom, ker ne zna slovenskega jezika. Dobili smo sledeči dopis od veleposestnika, toraj kmeta na Spodnjem Štajerskem, ki se takole glasi: „Sl. uredništvo „Štajerca!“ Bral sem zadnje slovenske in nemške liste in se jako čudim, kako je le vendar mogoče, da se od slovensko klerikalne strani čez g. dr. Torgglerja toliko zmerja. Verhunc v tem je dosegla klerikalna „Südsteirische Presse.“ Jaz pa trdim javno, da sem pred g. Torgglerjem imel različne procese, bil sem tudi večkrat za časa uradovanja tega gospoda v Ptuj pozvan kot priča k ptujski sodnji. Vsakokrat se je uradovalo s slovenskimi strankami v slovenskem jeziku. Jaz tukaj trdim javno — in kmetje mi bodejo priznali, da ne lažem — da gospod Torggler govori popolnoma razumno slo-

venščino, tako da smo ga mi kmetje vsikdar popolnoma razumeli. Gospoda Torgglerja smo mi kmetje vedno radi imeli, nevem zakaj ga toraj blatijo klerikalci. — Prosim porabite te vrstice, ako se Vam zdijo porabljive. Z odličnim spoštovanjem. J. P. veleposestnik.“ — (Opomba uredništva: Dragi, ali ne veste, da klerikalci vse tisto sovražijo, kar kmet spozna za dobro in sebi naklonjeno in udano; najrajši bi bili, ako bi se šopiril na sodnikovem stolu kak debeli župnik in bi ta sodil kmete po želji in volji mlade lepe farovške „gospodične.“)

Ptujski sejem. Veliko kupcev iz daljnih krajev, tudi iz nemškega je moglo dne 21. t. m. oditi iz sejma, ne da bi bili kaj kupili, ker se je prignalo premalo živine. Kmetje, živina ima sedaj jako dobro ceno, priženite jo na sejem, posebno ker po drugih krajih niso dovolj krme.

Tele s petimi nogami. Blizu Kozjega je povrgla krava posestnika Vončina tele, ki ima pet nog. Tele že živi nad štiri tedne, in je popolnoma zdravo. Peta noga je prirastena na desni strani na rebrah in ima tri parklje.

Zakopan denar. Blizu Kozjega so našli pri riganju v vinogradu Bovha, lonec ki je bil napolnjen s srebrnim denarjem. Denar je bil že nad sto let star. Posestnik je nekaj denarja zanesel v davkarijo, nekaj pa ga je ohranil za spomin.

Nagla smrt. Pri zadnji veliki burji, ko je tako nepričakovano padal sneg, je prišla neka Marija Lorenčič iz Vurberga k posestniku Maleku, stanujočem v Ptujskem predmestju in je prosila prenočišča. Drugi dan sta odišla Malek in njegova žena po svojem opravilu. Ko pride žena v hišo nazaj, najšla je popotnico pri peči na klopi ležati. Ker se ni ganila, je šla k njej in je opazila, da je mrtva.

Z nožem ga je smrtno ranil. V noči od 10. do 11. t. m. je šel posestnikov sin Franc Golob iz Budine v Zabovce vasovat. Pri oknu njegove ljubice sta ga našla Franc Rus in Josef Kosec iz Zabovc. Vsi trije so se podali na pot proti domu. Na potu so se sprli, in Golob je potegnil iz žepa nož, ter je Franca Golob zabodel trikrat v glavo in v vrat. S tem mu je prerezal goltanec in glavno vratno žilo. Rus je letel takoj k bližnji hiši, da bi si dal svojo rano obvezati. V izbo stopivši se je zgrudil na tla in je bil takoj mrtev. Ubojnik je že pod ključem.

Dopisi.

Od Svetinjske pri Ormožu. Lep vzgled krščanske ljubezni do bližnjega nam daja naš povsod znani župnik Bohanec. V nedeljo, 11. t. m. je imel naš šolski odbor svojo sejo, v kateri se je glasovalo za novega nadučitelja. Bohanec je že pred sejo poklical posestnika Kumra k sebi in ga obdelaval, naj voli z njim. Pri seji pa je komandiral kakor kakšni paša in ni pustil glasovati Ivana Pučka, ker je Meglov svak (vsaki ima eno sestro), tudi Antonu Kosiju ne. Rekel je tudi, da so že trije nadučitelji morali od

Svetinjske zavoljo Megla; mi pa dobro vemo, da to ni res in poznamo učitelja Megla prav dobro, saj je že 15 let pri nas, vsa fara ga hvali, razun treh župnikovih pristašev in tudi vsi ljudje, ki ga poznajo, ga hvalijo. On je že mnogo otrok tukaj prav dobro izučil in vsi njegovi učenci ga jako čislajo. Vse ga hoče imeti za nadučitelja, župnik pa ga preganja in si ne more ohladiti svoje „svete“ jeze. Pa zakaj? Poslušajte! Predlani v jeseni je župnik Bohanec, podkurjen od nekega človeka, prepovedal Meglovim pevcem, posvetne ali narodne pesmi peti. Gospod Megla je učil namreč svoje pevce cerkvene in tudi posvetne pesmi in je imel s tem mnogo truda. Tudi je naročil svojim pevcem, naj zbirajo domače pesmi, da jih bo on opilil in za štiri glase postavil. Ob birmi so tudi milostljivemu gospodu škofu njegovi pevci prav lepo zapeli in gospod Megla je bil zato jako pohvaljen. Na župnikovo prepoved so pevci sklenili, da tudi cerkvenih pesmi več ne bodo peli, če posvetnih ne smejo. To je gospoda Megla žalostilo, posebno pa, ker je znal, kdo je župnika nahujskal. Meseca februarja pa je nek domačin dal župnika v „Štajerca“ in župnik je krivil gospoda Megla. Potem je v „Našem Domu“ župnik gospoda Megla prav grdo zdelal. Gospod Megla je potem vložil tožbo proti župniku, pa župnik je poslal po njega, da sta se pogodila ter je pisal v „Našem Domu“ neko izjavo, da ni krivil gospoda Megla. Tista izjava je gola laž, istina pa je, da je župnik gospoda Megla obdolžil. Gospod Megla je dobrega srca in je župniku dovolil tisto izjavo poslati v „Naš Dom“, čeravno je bila sama laž; pa on se ne bi rad z nikomur pravdal in župnik mu je tudi dal nazaj orglarijo. Ko pa je 6 tednov minolo, je vzel župnik zopet gospodu Meglu orglarijo, ker gospod Megla ni mogel več tožiti. Zdaj pa še ga preganja in pravi ljudem, radi tega, ker ga ne spoštuje. Taki človek, ki tako dela, si pač ne more pridobiti spoštovanja. Slobodno rečemo, da je čez 90 procentov ljudi na strani gospoda Megla, le par jih drži z Bohancem. Župnik zdaj ni pustil Kosi Antona glasovati za gospoda Megla, a pred tremi meseci pa ga je prisilil, da je glasoval proti njemu. Kakšna je to postava, proti gospodu Megla-ju slobodno glasuje, za njega pa ne? Gotovo bi gospod Pučko tudi slobodno glasoval proti njemu, z a njega pa ni smel! Ja, Bohanec! Le tako naprej preganjaj nedolžne ljudi, saj že zdaj pravijo ljudje, da naj le rajši župnik odide, gospod Megla pa ostane. To se bode zgodilo. A par tožb naj še Bohanec vloži, saj se sploh toži z ljudmi, ker se v take reči vtiče, kjer ga nihče ne potrebuje. Vera peša, pravijo mešniki. Pri nas že pol ljudi nima vere, saj vidijo, kaj Bohanec dela. Gospod Megla mu je odpustil vse, on pa ga zdaj preganja, še stanovanje bi mu rad vzel. Zapomnite si to Bohanec. Tudi Vas bo doletelo enkrat plačilo. In tudi to si zapomnite, da mi hočemo imeti gospoda učitelja Megla zavoljo naših otrok; vi ne potrebujete učitelja in zato nam pustite tistega, katerega hočemo mi imeti. Če bomo morebiti kdaj volili novo farovško kuharico, tistokrat bomo Vam pu-